

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/675/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202367
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212202367.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti odporkyni: H. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., G. XXXX/XX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 3.644,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 28. 04. 2014 č. k. 14C/124/2014-58, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania z
a m i e t a.

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznáva náhradu trov konania.

III. Vedľajší účastník na strane odporkyne je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 30,70 eura Advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania vo výške 333,02 eura a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť ich vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením zo dňa 05. 02. 2014 č. k. 14C/124/2014-49, právoplatným dňa 15. 04. 2014 zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Komárno dňa 20. 04. 2012 č. k. 15Ro/67/2012-23 a konanie zastavil podľa § 96 OSP pre späťvzatie návrhu navrhovateľom s tým, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti predmetného rozhodnutia. Písomným podaním zo dňa 19. 02. 2014 si vedľajší účastník na strane odporkyne uplatnil náhradu trov konania vo výške 333,02 eura. S poukazom na ust. § 137, § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 OSP dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne prináleží náhrada trov konania, nakoľko navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť až potom, ako mu bola doručená námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom. Zastavenie konania tak zavinil navrhovateľ, z ktorého dôvodu priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania. V tejto súvislosti zdôraznil, že posúdenie účelnosti trov je závislé od konkrétnej okolnosti veci, pričom v danom prípade došlo k späťvzatiu návrhu po vznesení námietky premlčania pohľadávky navrhovateľa vedľajším účastníkom, ktorý vo veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a ktorý využil svoje právo dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom. Trovy právneho zastúpenia priznal za 2 úkony právnej služby po 131,13 eura (prevzatie a príprava zastúpenia

a písomné vyjadrenie), 2 x 7,63 eura režijný paušál a 20 % DPH. Priznanú náhradu trov konania v celkovej výške 333,02 eura zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Odporkyňa náhradu trov konania nepriznal, keďže odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepriznania vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Mal za to, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyiac združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, pričom malo možnosť využívať aj podporu určenú ministerstvom. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Konštatoval, že združenie nemá vedomosť o prejednávanej veci, paušálny vstup do konania navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012, sp. zn. 13Co/36/2012, sp. zn. 13Co/40/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/234/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/110/2012 a v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka označil za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že námietka premlčania nebola a ani nemohla byť daná, je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných predpisov, pričom je pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný, ako neboli úspešní ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky. Nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných v § 93 ods. 4 OSP a znemožnil by mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Pokiaľ by súd chcel aplikovať argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by pre prípad plného úspechu v konaní navrhovateľa priznať jemu náhradu trov konania, pretože navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a navrhovateľ je v konaniach zastúpený taktiež advokátom (advokátskou kanceláriou). Dôvodil, že v konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, majú za to, že súd správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP. Vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal totiž plný úspech a z titulu právneho zastúpenia mu vznikli trovy konania. Dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, a preto mu súd správne priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP. S poukazom na ust. § 93 ods. 2-4 OSP a § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uzavrel, že prejednávacia vec je typickým spotrebiteľským sporom a popieranie práva na právne zastúpenie označil za účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonom SR a predpisom EÚ. Svoj záver argumentačne podporil i viacerými rozhodnutiami odvolacích súdov v Prešove, v Žiline, v Banskej Bystrici, v Trenčíne, v Nitre a v Košiciach, ktoré mu priznali právo na náhradu trov konania. Uzavrel, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na aplikáciu ust. § 150, táto by bola možná len v prípade, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. V prípade stotožnenia sa odvolacieho súdu s názorom súdu prvého stupňa, žiadal prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie- vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

Odvolací súd posudzujúc návrh vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP dospel k záveru o jeho nedôvodnosti. Zo žiadneho ustanovenia OSP totiž nevyplýva povinnosť všeobecného súdu prerušiť konanie a predložiť Súdnu dvoru návrh

na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke o výklade právneho aktu Európskej únie len na návrh účastníka konania. Predpokladom takéhoto procesného postupu nie je len skutočnosť, že sa v konkrétnej veci aplikuje ustanovenie zákona platného v Slovenskej republike, do ktorého bol prenesený obsah únieových právnych noriem, alebo ak sa aplikuje ustanovenie únieového právneho predpisu, ale že rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únieového práva, o jeho výklade alebo o jeho platnosti musí bezprostredne súvisieť so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom. Prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ pritom nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu. Začatie konanie o predbežnej otázke tak nie je potrebné v prípadoch, keď sú výklad a aplikácia únieového práva natoľko zrejmé, že nie je potrebné obracať sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 388/2010 z 19. 10. 2010).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP ako nedôvodný zamietol.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 09. 02. 2012, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplata sumy 3.644,04 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa- Všeobecná úverová banka, a.s. a odporkyňou dňa 09. 03. 2006. Súd prvého stupňa dňa 20. 04. 2012 vydal platobný rozkaz č. k. 15Ro/67/2012-23. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 07. 06. 2012 spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne a vznieslo námietku premlčania. V nadväznosti na to navrhovateľ písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 11. 09. 2012 zobral späť svoj návrh na začatie konania a žiadal predmetné konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 05. 02. 2014 č. k. 14C/124/2014-49, právoplatným dňa 15. 04. 2014 zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Komárno dňa 20. 04. 2012 č. k. 15Ro/67/2012-23 a predmetné konanie zastavil s tým, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti uznesenia. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 19. 02. 2014 si vedľajší účastník vyčíslil trovy konania v celkovej výške 333,02 eura a na ich náhradu žiadal zaviazat' navrhovateľa. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa odporkyni náhradu trov konania nepriznal, ktorý výrok odvolaním dotknutý nebol, v dôsledku čoho nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je takto len navrhovateľom napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 333,02 eura a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť ich vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej

tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené navrhovateľom, čím bol daný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Pojem „účelnosť“ je potrebné vykladať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Preto pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či ide o zneužitie tohto práva na úkor protistrany, napr. zastúpenie v celkom banálnej veci alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane a pod. (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3819/13).

Odvolačný súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej nesprávnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Ako už bolo vyššie uvedené, späťvzatím návrhu navrhovateľa procesne zaviniť zastavenie konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Posudzujúc však účelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, odvolací súd dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne neprináleží náhrada trov konania, na ktorú by mal inak právo. V danej veci je totiž nesporné, že vedľajší účastník na strane odporkyne zastúpený advokátskou kanceláriou vstúpil do predmetného konania, pričom v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 07. 06. 2012 vzniesol všeobecne formulovanú námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje odporkyne a o individualizáciu pohľadávky navrhovateľa. S ohľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí niet sporu o tom, že vedľajší účastník na strane odporkyne zastúpený advokátskou kanceláriou hromadne vstupuje do porovnateľných vecí navrhovateľa, kde sa obsah jeho podaní mení len o individualizáciu tej- ktorej veci. V takomto prípade trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Takýto záver je plne súladný i s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. 06. 2014 sp. zn. 6 MCdo 9/2013, v ktorom najvyšší súd zaujal jednoznačné stanovisko, podľa ktorého zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, sa javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu, pričom to má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zmenil spôsobom uvedeným v enunciiate jeho rozhodnutia postupom podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech navrhovateľa v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) vo výške 65,57 eura (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01. 07. 2013 - tarifná hodnota vecí v odvolacom konaní 3.644,04 eura znížená o jednu polovicu) a náhradu hotových výdavkov 1 x 8,04 eura režijný paušál (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.), t. j. v sume 73,61 eura zvýšená o 20 % DPH v sume 14,72 eura. Náhrada trov odvolacieho konania by tak súhrne činila sumu 88,33 eura. Nakoľko navrhovateľ žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 25,58 eura spolu s DPH, t. j. vo výške 30,70 eura, v súlade s ust. §

153 ods. 2 OSP navrhovateľovi priznal trovy odvolacieho konania v ním požadovanej výške. Náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 30,70 eura je vedľajší účastník na strane odporkyne povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.